

Algemene administratie van de
DOUANE en ACCIJNZEN

**Fietsonderdelen uit China – antidumpingrechten – toepassing van de “minimis”
regeling**

De reglementaire tekst is *Verordening (EG) nr. 88/97 van de Commissie van 20 januari 1997 tot goedkeuring van de vrijstelling van de invoer van bepaalde delen van rijwielen, van oorsprong uit de Volksrepubliek China, van de uitbreiding bij Verordening (EG) nr. 71/97 van de Raad van het bij Verordening (EEG) nr. 2474/93 van de Raad ingestelde antidumpingrecht*. In deze verordening bevatten de artikelen 14 en 15 de bepalingen betreffende de “minimis regeling”.¹

Er stellen zich in de praktijk geen toepassingsproblemen voor vergunninghouders die enkel leveren aan vrijgestelde partijen en/of overdrachten aan andere vergunninghouders van bijzondere bestemmingen (artikel 14a /14b).

¹ Artikel 14

Aan toezicht op het eindgebruik onderworpen vrijstelling

Indien op of na de datum van inwerkingtreding van de referentieverordening de invoer van hoofdbestanddelen van rijwielen voor het vrije verkeer wordt aangegeven door een ander dan door een vrijgestelde partij, wordt deze invoer van de toepassing van het uitgebreide recht vrijgesteld indien de aangifte in overeenstemming met de in bijlage III weergegeven Taric-structuur geschiedt en voldoet aan de voorwaarden van artikel 82 van Verordening (EEG) nr. 2913/92 en van de artikelen 291 tot en met 304 van Verordening (EEG) nr. 2454/93 die van overeenkomstige toepassing zijn, en indien:

- a) de hoofdbestanddelen van rijwielen aan een overeenkomstig artikel 7 of artikel 12 vrijgestelde partij worden geleverd, of
- b) die bestanddelen aan een andere houder van een vergunning in de zin van artikel 291 van Verordening (EEG) nr. 2454/93 worden geleverd, of
- c) per maand minder dan 300 eenheden per soort hoofdbestanddelen van rijwielen hetzij door een partij voor het vrije verkeer worden aangegeven dan wel aan die partij worden geleverd. Het aantal bestanddelen dat wordt aangegeven door of wordt geleverd aan een partij, wordt berekend met verwijzing naar het aantal bestanddelen dat is aangegeven door of is geleverd aan alle partijen die met die partij zijn geassocieerd of die met die partij compensatieovereenkomsten hebben.

Artikel 15

Bijzondere bepalingen voor partijen die de minimis-zendingen ontvangen

1. De Commissie of de bevoegde autoriteiten van de Lidstaten kunnen op eigen initiatief besluiten onderzoek in te stellen naar partijen die hoofdbestanddelen van rijwielen voor het vrije verkeer aangeven of die zendingen ontvangen ingevolge artikel 14, onder c).

2. Indien blijkt dat de in lid 1 bedoelde partijen hoeveelheden hoofdbestanddelen van rijwielen voor het vrije verkeer hebben aangegeven of zendingen boven de drempel van artikel 14, onder c), hebben ontvangen, of indien deze partijen niet aan het onderzoek medewerken, worden zij niet langer geacht buiten de werkingssfeer van artikel 13, lid 2, van Verordening (EG) nr. 384/96 te vallen. Na de betrokken partij de gelegenheid tot reageren te hebben geboden, wordt van deze bevindingen kennis gegeven aan de bevoegde autoriteiten van de Lidstaten.

3. Indien in lid 1 bedoelde partijen van artikel 14, onder c), misbruik hebben gemaakt om het uitgebreide recht te ontwijken, kan het aldus ontweken uitgebreide recht voor alle hoofdbestanddelen van rijwielen die sedert de inwerkingtreding van deze verordening door deze partijen voor het vrije verkeer zijn aangegeven of die aan deze partijen zijn afgeleverd, worden ingevorderd.

De bijzondere toepassingsbepalingen van artikel 14 en inzonderheid van littera c van dit artikel, moeten, als volgt, worden begrepen:

Algemene opmerkingen:

De maatregel bijzondere bestemmingen bestaat enkel om de van het antidumpingrecht vrijgestelde invoeren kwantitatief te kunnen opvolgen . De assemblage/montage van de onderdelen wordt niet gecontroleerd, enkel de aantallen die een partij heeft ontvangen en /of in voorraad heeft.

De verplichting over een vergunning bijzondere bestemmingen te beschikken, is algemeen (dit is vanaf het eerste onderdeel). Zonder vergunning is het gebruik van de specifieke TARIC bestemmingscodes die vrijstelling geven van het anti-dumpingrecht, niet toegestaan.

De regeling geldt per hoofdbestanddeel per maand. Een maand is een kalendermaand en niet een willekeurig gevatte periode van 30 opeenvolgende dagen. Er is geen omrekening naar een maandelijks gemiddelde per aanzuiveringsperiode of per kalenderjaar. De te respecteren limieten moeten per maand nageleefd worden.

De regeling geldt enkel voor fietsonderdelen van oorsprong uit of geconsigneerd vanuit China.

De regeling geldt enkel voor de fietsonderdelen waarvoor een antidumpingrecht is vastgesteld. Onderdelen andere dan “geverfd, geanodiseerd, gepolijst en/of gelakt” blijven buiten de regeling. De algemene indelingsregels blijven gelden. Indien de indelingskwestie bepalend zal zijn voor de toepassing van het anti-dumpingrecht, zijn de gewone procedures inzake tariefonderwerping van toepassing.

De regeling geldt enkel bij het in het vrije verkeer stellen van onderdelen, niet bij inslag in douane-entrepot.

De regeling bestaat enkel voor vergunninghouders bijzondere bestemmingen, niet voor vrijgestelde partijen

De sporadische gebruiker van de “minimis “ regeling.

Het betreft het onder de regeling brengen van zendingen van ten hoogste 299 eenheden per hoofdbestanddeel. Ofwel is de vergunninghouder zelf de invoerder, ofwel heeft hij de onderdelen van een andere vergunninghouder overgenomen.

Dit geval leidt in praktijk niet tot problemen. De enige verplichting is de vergunning bijzondere bestemmingen. De controle op de eindbestemming is beperkt tot het vaststellen dat de maandelijks invoeren de gestelde limieten niet overschrijden.

In sommige gevallen is het voor de vergunninghouder om commerciële redenen enkel mogelijk eenmalig of periodiek een grotere hoeveelheid onder de regeling te brengen. Bij het in het vrije verkeer stellen onder de bijzondere TARIC codes met vrijstelling van antidumpingrecht, is de kwantitatieve beperking niet van toepassing vermits deze enkel geldt voor de eigenlijke “minimis” regeling en niet voor de levering aan vrijgestelde partijen of aan andere vergunninghouders. Het is daarom zo te verstaan dat aan de “299” regel per maand

wordt voldaan indien een vergunninghouder op het einde van een kalendermaand kan aantonen dat zijn voorraad die hij onder de regeling heeft gebracht met maximaal met 299 eenheden per hoofdbestanddeel is afgenomen.

De gebruiker die de “minimis”regeling combineert met leveringen aan vrijgestelde partijen en overdrachten aan andere partijen.

In dergelijke gevallen moet de vergunninghouder bijzondere bestemmingen rekening houden met de kwantitatieve beperking van 299 per maand voor het geheel van de verrichtingen. Wat niet toegestaan is dat in eenzelfde maand de vergunninghouder “onbeperkte” aantallen levert aan vrijgestelde partijen en/of overdraagt aan andere vergunninghouders en daarnaast nog over 299 eenheden per hoofdbestanddeel beschikt onder de “minimis” regeling. Om dergelijke combinaties van de artikelen 14a /14b met 14c toch mogelijk te maken moet de vergunninghouder de verrichtingen voor de “minimis” regeling maandelijks uitslaan uit douane-entrepot.

Per maand minder dan 300 eenheden per soort hoofdbestanddelen van rijwielen ... aan die partij worden geleverd.

Het geval dat hier wordt bedoeld, is het geval van de vergunninghouder die niet zelf in het vrije verkeer brengt maar de goederen overneemt van een invoerder overeenkomstig de overdrachtsregeling tussen vergunninghouders bijzondere bestemmingen. Ook hier kan een vergunninghouder grotere hoeveelheden overnemen zolang de maandelijks afrekening een maximale afboeking van 299 eenheden per hoofdbestanddeel vertoont. Eveneens analoog is de situatie van de overnemer die 14a / 14b wil combineren met 14c. In sommige gevallen zal via een douane-entrepot moeten gewerkt worden.

Gevolg van de “minimis” regeling voor niet-vergunninghouders.

Aangezien de “minimis” regeling een vergunninghouder beperkt om maximaal over 299 hoofdbestanddelen per maand te beschikken onder toepassing van 14c, spreekt het vanzelf dat een niet-vergunninghouder ook nooit meer dan maximaal dezelfde aantallen per maand kan aangeleverd krijgen. De woorden “aan die partij worden geleverd” hebben dus *ipso facto* ook betrekking op niet vergunninghouders.

Concreet voorbeeld:

Twee vergunninghouders die onderling niet verbonden zijn, leveren elk per maand 299 eenheden aan eenzelfde winkelketen. Het antidumpingrecht wordt opeisbaar, niet in hoofde van de vergunninghouders (die zich elk wat hem betreft, aan de regeling hebben gehouden) maar in hoofde van de winkelketen die zelf bij geen enkele douaneverrichting betrokken was.

De Auditeur-generaal van financiën, a.i.,

B. LEROY